

Η γλαύκα των αποφοίτων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

 Πρόσκληση Τακτικής Γενικής
Συνέλευσης, Κοπή Βασιλόπιτας,
Χιωτίνειος Υποτροφία

Τετάρτη 12 Φεβρουαρίου 2025

Σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17, 18, και 19
του καταστατικού, η Πρόεδρος και το Δ.Σ.

του Συλλόγου μας, σας καλούν στην
Τακτική Γενική Συνέλευση που θα γίνει

στο εντευκτήριο του ΣΑΕ,
3ης Σεπτεμβρίου 56, την Παρασκευή
31 Ιανουαρίου 2025 και ώρα 19.00.

Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γ.Σ.

θα επαναληφθεί την

Τετάρτη 12 Φεβρουαρίου 2025

και ώρα 19.00 στον ίδιο χώρο οπότε θα
πραγματοποιηθεί ανεξαρτήτως του αριθμού
των παρόντων μελών. Την ίδια μέρα θα γίνει

και η κοπή της Βασιλόπιτας

και η απονομή της Χιωτινείου υποτροφίας.

Πληροφορίες στη σελίδα 4.

Ευχόμαστε οι ημέρες αυτές να είναι
γεμάτες χαρά, αγάπη και ξεκούραση
για εσάς και τις οικογένειές σας.

Το 2025 ας φέρει νέες ευκαιρίες,
αισιοδοξία και δημιουργικότητα.

Αγγελική Γερασίμου Καλλιανιώτη (1918 - 2007)

Η ιστορία της μητέρας μου

Γράφει ο Γιάννης Καλλιανιώτης

1^ο μέρος, από Μανσούρα - Αλεξάνδρεια
1918-1949

Ο πατέρας της Νικόλας Γερασίμου, μετα-
νάστευσε στην Αίγυπτο από την Λακω-
νία, γύρω στο 1865 σε ηλικία 13 ετών.

Την εποχή αυτή δεν ήταν ασυνήθιστο οι
παιλιότεροι μετανάστες να καλούν στην
Αίγυπτο νεαρούς ανηψιούς τους, ώστε να
έχουν έμπιστους βοηθούς.

Οι Λάκωνες που είχαν ξεκινήσει από την
Σπάρτη και από την Γκορτυσά εκείνη την
εποχή, εργαζόντουσαν ως επιστάτες στα
κτήματα του Αβέρωφ και άλλων μεγαλοκτη-
ματιών στην περιοχή της Μανσούρας.

Μα πώς ένας Γερασίμου (όνομα προφανώς
Κεφαλλονίτικο) είχε βρεθεί στην Λακωνία;
Η έρευνα την δεκαετία του 1970 των αρχείων
από τον συμβολαιογράφο Σπάρτης Μίμη

Η συνέχεια στη σελίδα 2

Ανδρισάκη έδειξε, ότι ο οπλαρχηγός Νικόλας Γερασίμου (παππούς του παππού μου), είχε ακολουθήσει τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, το 1820, όταν αυτός διέηρρηξε τις σχέσεις του με τους Εγγλέζους κατόχους τότε της Επτανήσου και μαζί με άλλους πήγε προς την Μάνη.

Ο παππούς μου λοιπόν, καθώς μας λείπουν άλλες πληροφορίες, φαίνεται ότι μεγαλώνει και ανδρώνεται στην Μανσούρα όπου ασχολείται επιτυχώς με διάφορες επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα σεβαστή περιουσία.

Συνάπτει έναν πρώτο γάμο, αλλά παιδιά δεν έρχονται και η σύζυγός του πεθαίνει.

Η μητέρα της πρώτης του συζύγου του λέει: Νικόλα, δεν θα σε αφήσω έτσι, θα σε παντρέψω εγώ!

Στην Σπάρτη ζούσε η οικογένεια Ζαβάκου με έντεκα παιδιά, τρία αγόρια και οκτώ κορίτσια. Η δεύτερη κόρη τους η Φωτεινή, ήταν 25 ετών και εκείνη την εποχή πλησίαζε να θεωρηθεί μεγαλοκοπέλλα...

Την παραμονή του Άν-Γιαννιού (24 Ιουνίου), όπως και άλλες ανύπαντρες κοπέλλες, είχε μετά από νηστεία πάει

στο πηγάδι για να φέρει το περίφημο αμίλντο νερό. Κατά το έθιμο, στο νερό του πηγαδιού, ήταν πιθανό να δει την εικόνα του άνδρα που θα παντρευόταν. Εκείνο το πρωί η Φωτεινή είδε να καθρεφτίζεται στην επιφάνεια του νερού του πηγαδιού, ένας φαλακρός γαλανομάτης. Απόρησε, αλλά, μιλιά!

1850-1940

1885-1981

Το συνοικέσιο έγινε μεταξύ του Νικόλα ετών 59 και της Φωτεινής ετών 25 και ήταν επιτυχημένο!

Πίνακας των γονιών της Φωτεινής Ζαβάκου, ζωγραφισμένος στο Σικάγο βάσει φωτογραφίας. (παραγγελία της αδελφής της Φωτεινής, Κατίνας Ζαβάκου - Συκαρά).

Το 1913 γεννήθηκε ο Παναγιώτης (Τάκης, † 1992), την Πρωτοχρονιά του 1916 η Βασιλική (Κούλα, † 1999) και αργότερα την ίδια χρονιά ο Γιάννης († 1954). Ακολούθησε το 1918, η Αγγελική Μπέμπα († 2007) και το 1921-23 ο Κώστας († 1957). Οι δουλειές του Νικόλα πήγαιναν πολύ καλά. Έφτασε να διαχειρίζεται όλα τα μόνιππα της Μανσούρας, είχε μεγάλη οικονομική άνεση και εξελέγη Επίτροπος στην Ελληνική Κοινότητα Μανσούρας.

Ήταν Βενιζελικός και στις Εθνικές γιορτές μια μεγάλη Ελληνική σημαία κρεμόταν από τον ιστό του 2ου ορόφου, όπου και το διαμέρισμα της οικογένειας Γερασίμου, μέχρι τα κεφάλια των περαστικών στο δρόμο.

Στον 1ο όροφο έμενε η οικογένεια Φωτίου, Βασιλικών φρονημάτων. Οι πατεράδες δεν μιλιόντουσαν, ενώ οι σύζυγοί τους προσπαθούσαν να τα συμβιβάσουν και επικοινωνούσαν απουσία μαρτύρων...

Το διαμέρισμά τους ήταν ευρύχωρο χωρίς μεγάλες πολυτέλειες. Ήταν με ενοίκιο, όπως τα περισσότερα σπίτια των εμπορευόμενων, οι οποίοι θεωρούσαν την ιδιόκτητη κατοικία ως περιττή δέσμευση κεφαλαίου.

Εμείς τα παιδιά, το επισκεφθήκαμε μια φορά τη δεκαετία του 1960, στην μοναδική μας επίσκεψη στην Μανσούρα, όταν το κατοικούσε ο θείος Τάκης με την οικογένειά του. Θυμάμαι την οροφή του μπάνιου, όπου ήταν στερεωμένα γυάλινα κουπάκια που φιλτράριζαν με γοπτευτικό τρόπο το φως της ημέρας.

Τα παιδιά μεγάλωναν. Ο Τάκης ο πρωτότοκος, όντας εξαιρετικά ζωηρός και

Βασιλική και Αγγελική, γύρω στο 1930.

τρομερός φαρσέρ, άλλαζε συχνά σχολεία, τα περισσότερα ιδιωτικά, αποπεμπόμενος. Σε κάποιο από αυτά έκοψε τις φούντες από όλα τα φέσια που φορούσαν οι μαθητές.

Η Βασιλική μετά τα πρώτα γράμματα, πήγαινε στο Γαλλικό σχολείο των Bonnes Sœurs.

Εν τω μεταξύ εδραιώνεται και το Ελληνικό Σχολείο. Έτσι τα μικρότερα παιδιά πηγαίνουν εκεί, με τον οδηγό, κι ένα από τα δύο αυτοκίνητα της οικογένειας, στο σχετικά απόμακρο και εξοχικό Τοριέλ. Το αυτοκίνητο επέστρεφε το μεσημέρι για να τους φέρει το ζεστό

μεσημεριανό τους, μαζί με τις όποιες παραγγελίες του Διευθυντή Χιωτίνη, ανάλογα με τις ελλείψεις της τροφοδοσίας του Σχολείου.

Τα χρόνια προχωρούσαν και ο Τάκης

Άκρη αριστερά η Μπέμπα Γερασίμου. Δεξιά δίπλα στον καθηγητή ο Σπύρος Καλλιανιώτης.

μόλις είχε γραφτεί στο Αμερικάνικο Πανεπιστήμιο της Βηρυπού, ενώ η Μπέμπα ετοιμαζόταν για το κονσέρτο πιάνου της, στο Κονσερβατουάρ. Της είχαν ράψει για την περίπτωση, μακρύ φόρεμα από Ελβετική οργκαντίνα με μικρά βελούδινα πουά που μεγάλωναν όσο μάκρανε το φόρεμα, σε ροζ-μωβ αποχρώσεις.

Είμαστε περίπου το 1933.

Το σοκ της πρώτης απώλειας στο Χρηματιστήριο του Βάμβακος, ήταν ισχυρό. Ο Νικόλας ρευστοποίησε ότι μπορούσε στην Αίγυπτο και πούλησε ό,τι ιδιοκτησία είχε στην Ελλάδα στον αδελφό του Αναστάση. Με αυτό το ρευστό και τις συμβουλές του χρηματιστή Ηλία Γρη-

γορίου προσπάθησε να ρεφάρει. Αυτή τη φορά η καταστροφή ήταν ολοκληρωτική.

Οι δικαστικοί κλητήρες όρμησαν στο σπίτι. Η Φωτεινή τους είδε από το μπαλκόνι και πήγε στο μεγάλο χρηματοκιβώτιο στην κρεββατοκάμαρα. Με γρήγορες κινήσεις πήρε χρεώγραφα και τα έκρυψε κάτω από το κρεβάτι. Μετά έκλεισε το χρηματοκιβώτιο και έμεινε όρθια στο δωμάτιο κοιτάζοντας ήρεμα και σταθερά τους κλητήρες. Αυτοί χαιρέτισαν με σεβασμό, άδειασαν το χρηματοκιβώτιο και χωρίς άλλη έρευνα απεχώρησαν.

Αυτά τα χρεώγραφα επέτρεψαν την επιβίωσή τους για κάποιο διάστημα και ο Νικόλας άνοιξε ένα μικρό μπακάλικο.

Ο Τάκης εκδιώχτηκε από το Πανεπιστήμιο, όχι πια για αταξίες αλλά για...αφραγκίες.

Η Κούλα γύρισε διωγμένη από τις Bonnes Sœurs και άρχισε απελπισμένη να τρίβει το ξύλινο πάτωμα ενώ τα δάκρυα έτρεχαν. Θα ήταν η αρχή της μανίας της με την καθαριότητα.

Τα μικρότερα παιδιά συνέχισαν στο Ελληνικό Σχολείο, ως επικορηγούμενοι πια και όχι ως χορηγοί.

Ο Τάκης διορίστηκε γραφέας στην Κοινότητα, η Κούλα έμεινε στο σπίτι.

Αυτά τα χρόνια στάθηκαν πολύ δύσκολα. Κάποια βράδια τα παιδιά περίμεναν στο μπαλκόνι, τότε θάρθει ο πατέρας με ένα κομμάτι τυρί από το μπακάλικο, για βραδινό.

Άλλες φορές ο πατέρας φώναζε την Κούλα την πιο ασθενική από τα παιδιά,

να κατέβει δήθεν για να βοηθήσει. Ήταν για να της δώσει την μοναδική μπανάνα που είχε φέρει, ώστε να την φάει στην σκάλα και να μην δούνε τα άλλα αδέρφια και ζηλέψουνε.

Ο αδελφός του Νικόλα, ο Αναστάσης, ευκατάστατος, κρατά αποστάσεις από την χειμαζόμενη οικογένεια. Αναλαμβάνει όμως τα έξοδα σπουδών στην Αθήνα, του Ντίνου Κουτσούμη, συμμαθητή του ανηψιού του Γιάννη.

Οι εύποροι της Μανσούρας θα χρηματοδοτήσουν τις σπουδές του Γιάννη Γερασίμου στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο Γιάννης Γερασίμου, τέταρτος από δεξιά στην Ιατρική Σχολή.

Τέρμα Πατησίων 31/8/1935. Στο κέντρο ο Γιαννάκης Γερασίμου. Στα δεξιά του ο Γιώργος Αθ. Ανδριτσάκης.

Στη συνάντησή μας του Νοεμβρίου γιορτάσαμε και τα γενέθλια δύο μελών του Συμβουλίου μας, της **Λιλίκας** και του **Τζώνυ**. **Να τους χαιρόμαστε!!!** Στις φωτογραφίες διακρίνεται η **Άννα Κατσαρά** που διαμένει στην Ελβετία.

Τετάρτη 12 Φεβρουαρίου 2025 Κοπή Βασιλόπιτας | Λαχειοφόρος αγορά | Χιωτίνειος Υποτροφία

Με απόφαση του Δ.Σ. θα απονεμηθεί υποτροφία σε όσους θα εισαχθούν για πρώτη φορά στις Ελληνικές ανώτερες ή ανώτατες σχολές.

Όροι συμμετοχής:

1. Οι υποψήφιοι να είναι μέλη ή απόγονοι εγγεγραμμένων μελών του ΣΑΓΜΑ.
2. Να έχουν εισαχθεί στις αναφερθείσες σχολές με πανελλαδικές εξετάσεις.

3. Να υποβάλλουν αίτηση προς το Δ.Σ. του ΣΑΓΜΑ με τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Κριτήρια επιλογής των υποτρόφων είναι:

- α) η βαθμίδα της σχολής (ανώτατη, ανώτερη)
- β) ο γενικός βαθμός εισαγωγής στα βασικά μαθήματα της κατεύθυνσης.

Η υποτροφία ορίζεται στο ποσό των 150 ευρώ και καταβάλλεται εφάπαξ.

Ετήσιο μνημόσυνο για το *Ed Aδαμίν*

Την **Κυριακή 20 Οκτωβρίου 2024** πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο ετήσιο μνημόσυνο για τους 145 αξιωματικούς και οπλίτες Αιγυπτιώτες Έλληνες κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο στο Άστυ Αιγυπτωτών στη Κηφισιά. Η εκδήλωση μνήμης και απόδοσης τιμών στους στρατιώτες που έπεσαν ηρωικά μαχόμενοι, οργανώθηκε όπως πάντα σε συνεργασία του **Συνδέσμου Αιγυπτωτών Ελλήνων**, του **Πανελληνίου Συνδέσμου Αιγυπτωτών Ελλήνων Πολεμιστών** και του **Οικοδομικού Συνεταιρισμού Αιγυπτωτών Ελλήνων**.

Την επιμνημόσυνη δέηση τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουϊνέας Γεώργιος, Εκπρόσωπος της Α.Θ.Μ στην Αθήνα.

Την εκδήλωση προλόγισε ο πρόεδρος του Άστεως Αιγυπτωτών ο κ. **Μάρκος Μάστρακας**. Παραβρέθηκε και ο τέως πρόεδρος του Άστεως κ. **Γεώργιος Οικονομίδης**. Τον σύλλογό μας εκπροσώπησε ο **Τζώνυ Χριστοφίδης**.

Γιώργος Πιντέρης

Ο Γιώργος Πιντέρης γεννήθηκε στο Πόρτ Σάιντ της Αιγύπτου. Φοίτησε στα ελληνικά εκπαιδευτήρια Μανσοούρας από το 1959 μέχρι το 1961 (6^ο Δημοτικού - Α' Γυμνασίου). Ήρθε στην Ελλάδα σε ηλικία 14 ετών, Αποφοίτησε από τη Σχολή Μωραΐτη και έφυγε στο Λονδίνο για να σπουδάσει αεροναυπηγός. Ο Γιώργος Πιντέρης ήταν διδάκτωρ ψυχολογίας. Το διδακτορικό του (Ph. D.) με ειδικότητα στις Ψυχοσωματικές διαταραχές το έκανε στο Πανεπιστήμιο Ball State της Indiana. Το θέμα της διδακτορικής του διατριβής ήταν η σχέση ανάμεσα στην προσωπικότητα και την καρκινογένεση.

Οι σπουδές του, διάρκειας δέκα ετών έγιναν εξ ολοκλήρου σε Πανεπιστήμια των Η.Π.Α. Παρόλο που η ειδικότητά του ήταν οι ψυχοσωματικές διαταραχές, αρκετά από τα βιβλία που είχε γράψει στρέφονταν γύρω από τις σχέσεις των δύο φύλων. Ο ίδιος χαριτολογώντας έλεγε «πίσω από τις 95% των ψυχοσωματικών θα βρούμε κάποια ερωτοδουλειά».

Είχει εκδώσει 30 βιβλία, τα περισσότερα από τα οποία έχουν κάνει πολλές επανεκδόσεις. Τα κυριότερα χαρα-

κτηριστικά του, ως συγγραφέας αλλά και ως ομιλητής ήταν η αμεσότητα και το χιούμορ. Ο Γιώργος Πιντέρης είχε την ικανότητα να εξηγεί τα πιο πολύπλοκα ψυχολογικά φαινόμενα με τρόπο τέτοιο που να μπορεί να τον καταλάβει ακόμα κι ένα μικρό παιδί.

Στο διάστημα 1983-1985 συνεργάστηκε με την Ελληνική Αντικαρκινική Εταιρία και ήταν ο σχεδιαστής του Πανελληνίου Προγράμματος Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης ατόμων με καρκίνο.

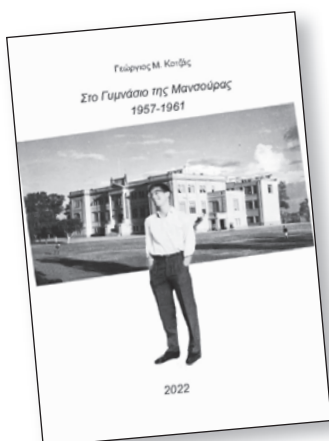
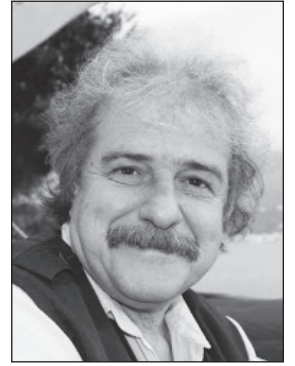
Από το 1968 μέχρι το 1980 υπήρξε εκπαιδευτής στο Καράτε και ορισμένοι από τους μαθητές του είναι σήμερα προπονητές της εθνικής μας ομάδας. Το 1968 ίδρυσε το WADO RYU KARATE στην Ελλάδα.

Είχε διδάξει σε πολλά σεμινάρια εφαρμοσμένης ψυχολογίας σε διάφορους φορείς και έχει δώσει διαλέξεις σε δεκάδες πόλεις της Ελλάδας. Από το 1982 ζούσε και εργαζόταν στη Γλυφάδα. Οι επαγγελματικές του δραστηριότητες ήταν ατομικές συμβουλευτικές συναντήσεις και ολιγομελή σεμινάρια Αυτοβελτίωσης και Διαπροσωπικών σχέσεων τα οποία οργά-

νωνε στο γραφείο του. Ως συμβουλευτικός ψυχολόγος απεχθάνονταν τον όρο «ψυχοθεραπεία». Τους λόγους τους είχε εξηγήσει στο βιβλίο του «Λύσε Μόνος σου τα Προβλήματά σου». Τα τελευταία χρόνια ασχολιόταν με τη μέθοδο παρουσίασης MULTIMEDIA προκειμένου να κάνει προσιτά μερικά εξειδικευμένα και δυσνόητα ψυχολογικά θέματα, στο ευρύ κοινό. Αγαπούσε πολύ τη μουσική, την κιθάρα και είχε ένα ιδιόμορφο χόμπι που το ονόμαζε «απεικόνιση της μουσικής» και το οποίο είναι η μετατροπή της μουσικής σε εικόνες μέσω διαφανειών.

Συμμετείχε σε πολλές τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές. Εξέδιδε και έγραφε την «Εφημεριδούλα» εδώ και 38 χρόνια, η οποία ασχολείτο και σχολιάζε θέματα ψυχολογίας αλλά και κοινωνικά-πολιτικά. Απεβίωσε τον Ιούλιο.

Καλό Παράδεισο...

Ο Σύλλογος έχει στη διάθεσή του το βιβλίο του Γ. Κοϊζά για τις αναμνήσεις του από το Γυμνάσιό μας.

Στην επίσκεψή μας, στις 3 Νοεμβρίου 2014, στο Άστυ των Αιγυπτιωτών, όταν ο Γιάννης Κεφαλάκης παρουσίασε έναν πίνακά του βγάδαμε αυτή τη φωτογραφία. Διακρίνουμε στη δεύτερη σειρά από αριστερά τον αδερφό του Κοϊζή που ζει στο εξωτερικό, δίπλα του τον Γιάννη Κεφαλάκη και την Αφροδίτη Παπακωνσταντίνου.

Στην πρώτη σειρά από αριστερά ο Τάκης Κοϊζής στη μέση η Τούδα Μιχαηλίδου και δεξιά της η Μίτσα Ανδριανοπούδου.

Τρεις αγαπημένοι φίλοι οι οποίοι αν και δείπνουν από κοντά μας η αγάπη τους και οι στιγμές που μοιραστήκαμε da μας συνδέουν για πάντα.

Η Κιβωτός μου

(Μανσούρα-Αίγυπτος)

ΜΕΡΟΣ Α'

Μυθιστόρημα της
Καλλιόπης Ι. Νακοπούλου,
εκδ. ΔΙΟΓΕΝΗΣ, 1982

ΑΝΟΙΞΗ στην παντοδυναμία της. Ένα αίσθημα ευφορίας πλημμύριζε τους πάντες. Τα πρόσωπα χαμογελαστά, τ'αστεία πιο πικάντικα, χείμαρρος η ζωή, φούσκωνε τα εφηβικά κορμιά. Σύμμαχος κι ο κήπος, τα χωράφια. Αλάφιαζε μεγάλους και παιδιά.

Οι τοίχοι δεν τους χωρούσαν. Τα περισσότερα μαθήματα γινόντουσαν στο ύπαιθρο. Γέμιζαν τα πνεμόνια οξυγόνο, καθάριζε και το μυαλό απ' τις τοξίνες της άστοχης φλυαρίας των βιβλίων.

Όπως όλοι, έτσι κι η δασκαλίτσα προγραμμάτιζε τι μαθήματα θάκανε στον κήπο. Είχε φυσική για το τριαντάφυλλο. Από βραδής ετοιμάζε την πορεία της διδασκαλίας. Τάχε πρόσφατα στο μυαλό, τίποτε δεν παράλειπε. Με το: «στον κήπο θα κάνομε μάθημα παιδιά» χυμούσαν προς την πόρτα, αγόρια και κορίτσια. Ποιο να πρωτοβγεί να πρωτοτρέξει, να πάρει την καλή τη θέση πλάι στη δασκάλα. Γύρω τριγύρω στο γρασιδί καθιστά, ένοιωθε τα κεράκια τους να τη χαδεύουν δειλά, μόλις κι απίθωναν τα δάχτυλά τους στην πλάτη, στα γόνατα, στα χέρια της. Καμώνονταν πως δεν έπαιρνε είδηση.

Σπάνια να τα βάλει στη γραμμή κι ας το απαιτούσε η τάξη κι η ευπρέπεια!...

Χαίρονταν να τα βλέπει να χοροπηδούν, ανέμελα ζαρκάδια.

– Αφήστε τα να χαρούν, έλεγε. Δε θ'αργήσει ο καιρός που θα τα λαβώσομε εμείς οι ίδιοι, καθείς από το δικό του πόστο, καθείς με το δικό του τρόπο.

Προχωρώντας για τη συνηθισμένη τους γωνιά περνούσαν από παρτέρια γεμάτα λουλούδια. Ο Χασάν, ο κηπουρός, δούλευε με μεράκι. Και τι δεν κουβαλούσε. Ό,τι εκλεκτό και σπάνιο, φρόντιζε να το φυτέψει σ' αυτόν τον κήπο.

– Ελ ουάρντ ουάγια ελ ουάρντ, τα λουλούδια με τα λουλούδια και γλυκοκοί-

ταζε τη δασκαλίτσα.

Καθώς πορεύονταν λοιπόν μαζί για το παγκάκι, έρχεται ένας μικρός και τραβώντας την από τη φούστα:

– Κυρία, πώς το λένε αυτό το λουλούδι; Είναι πολύ ωραίο. Πολύ ωραίο! Μαζεύτηκαν και τ' άλλα, την περικύκλωσαν:

– Τι είναι κυρία; Πώς το λένε;

Την πιάσανε στα πράσα. Πού νάξερε όλα εκείνα τα λουλούδια. Τάχασε. Ξεροκατάπια. Πρωτόβγαλτη, νόμισε ότι το γόντρώ της θα καταρρακώνονταν. «Ο Δάσκαλος πρέπει όλα να τα ξέρει!» θα ξέπεφτε λοιπόν αν έλεγε:

«Παιδάκια δεν το ξέρω. Ελάτε να ρωτήσομε. Ελάτε να ψάξομε μαζί στο μεγάλο βιβλίο. Να μάθω κι εγώ πώς λέγεται αυτό το άγνωστο λουλούδι». Δεν τόκανε. Προτίμησε να ταμπουρωθεί πίσω από ψεύτικη δικαιολογία κι ας εγκληματούσε. Ποιος θα την έλεγε. Δεν έχει δικαστήρια για τέτοιες περιπτώσεις. Είπε λοιπόν:

– Σήμερα έχομε για το τριαντάφυλλο. Το όμορφο τριαντάφυλλο, το βασιλιά των λουλουδιών. Το ρόδο. Θα μάθομε και άλλα για το ρόδο. Μην ανακατώνομε στο μυαλό πολλά. Ε, παιδάκια, σύμφωνοι;

– Μασααάλιστα κυρία μασααάλιστα φώναξαν όλα μαζί και συνέχισαν για το κιάσκι ικανοποιημένα: Θα, θα, θα, θα μάθουμε το ρόδο, θα, θα, θα ...

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ της πρώτης σχολικής χρονιάς δεν ικανοποίησε τη δασκαλίτσα μας. Πολλά κενά. Αμέτρητα λάθη, ζημιές στις ψυχές. Δεν έφτανε ο ενθουσιασμός της να καλύψει την πείρα των παλαιότερων συναδέλφων:

– Είσαι σχολαστική, τής λέγαν οι φίλες της. Κοίταξε να περάσεις καλά τις διακοπές σου και άσε στη γωνιά τις τύψεις και τις υπερβολές.

Το καλοκαίρι ήταν προγραμματισμένο.

Θα πήγαινε στην Αλεξάνδρεια στο νονό της. Κι οι φιλενάδες κάπου θα ξεκαλοκαιρεύαν κι αυτές. Νοίκιαζαν σπίτια στα παραθαλάσσια κι άλλες τραβούσαν με τους γονείς τους στις λουτροπόλεις. Άνθιζε το Λουτράκι, η Αιδηψός. Και πιο πάνω τα Αιξ λε Μπαιν και τα Vichy. Εκείνη καλεσμένη. Από τότε που γύρισε από τη σχολή, καμάρι του να την καλεί ο νουνός να μένει όσο τόθελε η ψυχή της.

Δεν είχε οικογένεια. Έμενε σ' ένα πελώριο σπίτι στο Νέμπι Ντανιέλ. Εκεί και το ιατρείο του.

– Είσαι τυχερή πούχεις τέτοιο νονό, της λέγαν. Άνθρωπος πάνω απ' όλα. Πρόσχαρος, καταδεχτικός. Πονάει το φτωχό. Πόσους και πόσους δε γιατρεύει χωρίς να τους πάρει γρόσι. Και επιστήμονας. Από τους καλύτερους οδοντογιατρούς της Αλεξάνδρειας.

Από τη Μανσούρα άρχισε τη σταδιοδρομία του:

– Έχετε παιδάκια; ρώτησε μια μέρα τη μητέρα της Χαρούλας. Είχε πάει για τα δόντια της.

– Ναι γιατρέ μου. Ένα κοριτσάκι. Αβάπτιστο.

– Με δέχεστε για ανάδοχο;

Μ' ένα λοιπόν τηλεφώνημα της αναδειξιμιάς και ο ανάδοχος έτρεχε στο σταθμό να την παραλάβει.

– Είμαι περήφανος νάχω τέτοια βαφτιστικά. Σε καμαρώνω ανάμεσα στα εξήντα τόσα πνευματικά σου αδέρφια. Και την αγκάλιαζε ως νάταν πατέρας της.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Με λαμπρότητα τελέσθηκαν τα Εγκαίνια του Πνευματικού Κέντρου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην Αθήνα

Με την παρουσία της Προέδρου της Δημοκρατίας κας Κατερίνας Σακελλαροπούλου, του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ. Θεόδωρου Β΄, του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου Β΄, του Σεβασμιώτατου κ. Δωρόθεου Β΄, Υπουργών, Πρέσβευων και Καλλιτεχνών, πραγματοποιήθηκαν τη Δευτέρα, 4 Νοεμβρίου 2024, με λαμπρότητα τα Εγκαίνια του Πατριαρχικού Πνευματικού – Πολιτιστικού Κέντρου πολυεθνικού χαρακτήρα «Αλεξανδρινή Πνοή» του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στο Μετόχι του Αγίου Αθανασίου στην Κυψέλη, την εκ

εγκαρδίους λόγους τους Χορηγούς, στους οποίους προσέφερε δώρα αφρικανικής Τέχνης.

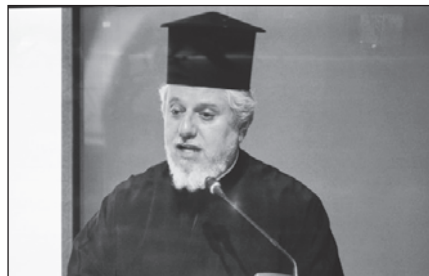
Ευχαρίστησε, ωσαύτως, την Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών για την παρουσία τους και εξέφρασε την ευαρέσκειά του προς τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Γουϊνέας κ. Γεώργιο**, ο οποίος ανέλαβε την όλη ευθύνη επίβλεψης και διοργάνωσης των Εγκαίνων, την οποία έφερε άριστα εις πέρας.

Την παρουσίαση της πορείας της ζωής του Ιερού Μετοχίου από της εποχής του ιδρυτού του, αοιδίμου **μητροπολίτη πρώην Ζιχνών και Νευροκοπίου Γεωργίου** μέχρι σήμερα, παρουσίασε εναργέστατα ο Σεβ. Έξαρχος του

βάθρων ανακαίνιση του οποίου χορήγησαν το "Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)" και το "Ίδρυμα Αθανασίου και Μαρίας Μαρτίνου (ΙΑΜΜ)". Το Σύλλογό μας εκπροσώπησε η Πρόεδρος κ. **Τούλα Πεκλήρη**.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. **Θεόδωρος Β΄** ευχαρίστησε με

Πατριαρχείου στην Αθήνα **Μητροπολίτη Νέας Γουϊνέας κ. Γεώργιος**.

Κατόπιν, χαιρετισμό απηύθυναν ο κ. **Γιώργος Αγουρίδης**, μέλος και νομικός σύμβουλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, και ο κ. **Αθανάσιος** και η κ. **Μαρίνα Μαρτίνου**, οι οποίοι στήριξαν από την πρώτη στιγμή αυτήν την προσπάθεια.

Στην συνέχεια παρουσιάστηκε οπτικοακουστικό υλικό με το σημαντικό έργο που επιτελεί στην Αφρική ο **Πατριάρχης κ. Θεόδωρος**. Ο Πατριάρχης αμέσως μετά, φανερά συγκινημένος, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τους ευεργέτες και αναφέρθηκε στις νέες δομές, αλλά και στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στην Αφρική.

Την Εκδήλωση, την οποία συντόνισε επιτυχώς ο έγκριτος Δημοσιογράφος κ. **Γεώργιος Κουβαράς**, πλαισίωσε η διακεκριμένη Αλεξανδρινή Καλλιτέχνης **Άλκηστις Πρωτοψάλτη**, που απέδωσε τραγούδια από την πόλη του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

(Πηγή: ORTHODOXIANEWSAGENCY.GR)

Κάνουμε έκκληση στα μέλη μας να ενισχύσουν τον σύλλογο με τις συνδρομές τους.

Αριθμός ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ Ε.Τ.Ε. 169/772259-17
IBAN GR4601101690000016977225917

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.mansouraglafka.gr

Πάνω σειρά (από αριστερά προς δεξιά): 3ος Κ. Κυπραίος (Φυσικός), 5ος Ο Καραναστάσης (Φιλολόγος), 6ος Ι. Χιωτίνης (Διευθυντής), 7ος Γ. Καρατζάς (Μαθηματικός), 8η Λ. Ψάλτη (Δημοδασκάλισσα), 9ος Ι. Παντελίδης (Γυμναστής), 10ος Ο. Παπαιωάννου (Θρησκευτικών), 11ος Martin (Γαλλικών).

Δεύτερη σειρά: Αθ. Σαΐτας, Γ. Δροσόπουλος, Αγγ. Παπαναστασίου, , Αυγουστής Βλάσσης, Θέμης Κατσάκος, , Πέτρος Βοσνίδης, Γεώργιος Βαφειάδης, Βασίλης Ρίτσος.

Κάτω σειρά: Στέφανος Μικαλάκης Γεώργιος Ζαφειριάδης, Παυλίνα Γιανναρίδου, , Μαρίκα Φαλαλή, Αθηνά Παπαδάκη, Αριστέα Πατσαρίτσου, Αγνή Παπακωνσταντίνου, Ανδρέας Νομικός

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

08/01/2025 12/02/2025 12/03/2025

Προσφορές

- Ανώνυμος 200€ για την Πρόνοια
- Ανώνυμος 170€ στη μνήμη γονέων και αδερφού.
- Ανώνυμος 120€ για τις ανάγκες του συλλόγου.
- Για τη μνήμη Γεωργίου Δροσοπούλου η κόρη του προσφέρει 50€.
- Ανώνυμος 30€ για τις ανάγκες του συλλόγου.
- Ανώνυμος 30€ για τη μνήμη γονέων.

ΠΕΝΘΗ

Μεγάλη είναι η θλίψη μας για την απώλεια των αγαπημένων φίλων και μελών:

- Ο Γεώργιος Π. Δροσόπουλος, απόφοιτος του 1950, απεβίωσε στις 12 Ιουνίου
- Ο Γιάννης Παπαδημητρίου, απόφοιτος του 1953, απεβίωσε στις 25 Ιουλίου
- Ο Γιώργος Πιντέρης απεβίωσε τον Ιούλιο
- Ο Τόλης Φωτόπουλος, απόφοιτος 1969, απεβίωσε 20 Νοεμβρίου

Ο σύλλογος προσφέρει στη μνήμη τους 200 € στην Πρόνοια.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη

(Πρόεδρος-Ταμίας)

τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Λιλίκα Νικολοπούλου

(Αντιπρόεδρος -Γεν. Γραμματέας)

τηλ.: 210 6745832 κιν.: 6972723194

Τζώνυ Χριστοφίδης

(Βοηθός Ταμίας)

κιν.: 6976597978

Σούλα Παπαδοπούλου

(Σύμβουλος)

κιν.: 6973982282

Μιχάλης Σαρής

(Σύμβουλος)

τηλ.: 6973557398

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ

panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΪΠΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ